

FCI – Standard nr 117 / 29. 11. 2000 / D

SAKSA PIKAKARVALINE LINNUKOER
(DEUTSCH LANGHAAR)

PÄRITOLU: Saksamaa.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE
AEG:

25. 10. 2000.

KASUTUS: Mitmekülgse kasutusega jahikoer.

.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 7
Seisukoerad.

Alarühm 7.1.1
Kontinentaalsed seisukoerad.
Kontinentaalsed linnukoerad.

Töökatssetega.

LÜHIKENE AJALOO LINE ÜLEVAADE :

Saksa pikakarvalises linnukoeras on ühendatud nii linnukoera, kullikoera, veekoera kui ka hagija vered ning sellega loodi ka alus tema kasutusala mitmekülgsusele. Alates aastast 1879 hakati tegelema puhasaretusega ja määratleti olulisemad tõutunnused. Aastal 1897 koostas vabahärra von Schorlemer saksa pikakarvalise linnukoera esimese tõustandardi ja sellega pandi nurgakivi tänapäevasele puhasaretusele.

ÜLDMULJE :

Tugev, lihaseline, sügava kerega, sujuvate joontega. Väiksematelgi koertel peab jätkuma piisavalt substantsi. Ebasoovitavad on võimsad ja raskepärased koerad.

OLULISED PROPORSIOONID :

Koonuosa ja koljuosa on ühepikkused; koer ei ole ülearenenud tagaosaga, turi on laudjast veidi kõrgemal.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Tasakaalukas, rahulik, ohjeldatud temperament, heatahtlik, kergesti juhitav.

PEA :

Erilist tähtsust tuleb omistada kaunikujuulisele pikakarvalise saksa linnukoera peale. Suursugune üldmulje, pikliku ristküliku kuju.

PEAPIIRKOND :

Kolju : Kergelt võlvunud.

Üleminek laubalt koonule : Laubalõige on kergelt taanduv suunas tõusev, mitte järsulõikeline.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Pruun, lubatud on kerge kimmeltähnilisus.

Koonuselg : Kergelt kumerdunud, mitte liiga kitsas.

Mokad : Mitte liiga rippuvad.

Lõuad / Hambad : Lõuad ei ole liiga õrna ehitusega. Täiskomplektne, hästi arenenud hammastik 42 hambaga. Ülemised lõikehambad peavad kääritaoliselt katma alumisi lõikehambaid. Hambavalem :

3 1 4 2

----- x 2 = 42

3 1 4 3

Põsed : Ilma liiga tugevate sarnakaarteta.

Silmad : Värv : pruun, võimalikult tume. Silmalaud on tihedalt silmale liibuvad, ilma nähtava punase sidekestata. Mitte liiga sügaval asetsevad ega välja pungituvad.

Kõrvad : Mitte liiga madala asetusega, kergelt ettesuunas pööratud.

KAEL :

Tugev ja suursuguse kujuga, kulgeb rinnani ilma kaelalotita ja kauni joonega, mitte liiga lühike.

KERE :

Selg : Sirge, kindel, mitte liiga pikk.

Nimme (lanne) : Eriti lihaseline.

Laudjas : Pikk, mõõdukalt laskuv.

Rindkere : Esile tuleva eesrinnaga; rinnakorv on lai ja sügav, vähemalt kuni küünarnukkideni ulatuv.

SABA :

Mitte liiga jäiga asetusega. Peab olema väljasirutatud asendis, viimase kolmandiku osas veidi ülespoole.

JÄSEMED:

ESIJÄSEMED :

Üldmulje : Õlavarreluu, küünarvarreluud ja kämblaluud peavad asuma seisval koeral eestvaates peaaegu püstisel joonel.

Õlad : Hästi liibuvad. Külgvaates ja rahulikus olekus peab labaluu ja õlavarreluu vahelise liigese nurk olema võimalikult lähedane täisnurgale.

Küünarnukid : Hästi liibuvad.

Randmeliigesed : Kerge kaldega.

Kämlad : Mitte täiesti püstised.

TAGAJÄSEMED :

Üldmulje : Tagantvaates peavad puusad (vaagnaluud), reieluud, sääreluud ja põialuud moodustama püstise sirgjoone.

Kannaliigesed : Erilist tähtsust tuleb omistada headele nurkadele.

Lisavarbad : Peavad olema kohe sünnijärgselt eemaldatud.

KÄPAD :

Sitked ja tugevad padjandid.

LIIKUMINE :

Pika ulatusega ja hea tagajala tõukega liikumine.

NAHK :

Tihedalt kerele liibuv, ilma nahavoltideta.

KARVKATE:

KARV :

Suurimat tähtsust tuleb omistada õigele karvapikkusele : ei tohi olla liigset karvakasvu nagu ka üldiselt mitte liiga lühikest karva. Seljal ja kere külgedel : karv on 3,5 cm pikkune, hästi liibuv. Kaela alapoolel, rinnal ja kõhul võivad karvad veelgi pikemad olla.

- Kõht : hästi karvane.
- Kõrvad : karvkate on villav ja rippuv.
-

- Saba : lipuna hästi narmastunud, karvane kuni sabetipuni.
- Esijalgade tagapool : narmastega (lipud).
- Tagajalgade tagapool : narmastega (püksid).
- Kannaliigestest allpool : karv on märgatavalt lühem. Ebasoovitav on liiga tugev narmastus. Varvaste vahed on kaetud tiheda ja lühikese karvaga.
- Pea : karv on tunduvalt lühem, kuid igal juhul pikem kui lühikarvalisel saksa linnukoeral; ebasoovitavad on karvasalgud pealael.
- Kere : karv on sirge, kõva, sile või veidi laines, tihedalt liibuv. Hea ja tiheda alusvillaga.

VÄRVUS :

- Ühevärviliselt pruun.
- Pruun valgete või läbikasvanud (kimmel) värvimärgistega (eriti rinnal ja käppadel).
- Tumekimmel (suuremate või väiksemate tumepruunide laikudega; pruun pea, v.a lauk, täht või kübe otsmikul).
- Helekimmel (suuremate või väiksemate helepruunide laikudega; pruun pea, v.a lauk, täht või kübe otsmikul).
- Forell-kimmel (rohkest väikesi pruune laike valget värvi taustal. Pea on pruun, v.a lauk, täht või kübe otsmikul).
- Pruun-valge, kas puhtalt pruun-valge või ainult väheste väikeste laikudega (suured pruunid laigud, sadul või mantel, pea : pruun, v.a lauk, täht või kübe otsmikul).
- Välja tuleb prakeerida kollakas piirdemärgis kui algsele hagijatest põlvnemisele viitav tunnus.

SUURUS ja KEHAMASS :

Turjakõrgus :

Ideaalmõõt isastel : 63 - 66 cm (minimaalselt 60 cm, maksimaalselt 70 cm).

Ideaalmõõt emastel : 60 - 63 cm (minimaalselt 58 cm, maksimaalselt 66 cm).

Kehamass :

Kehakaal jääb umbes 30 kg juurde.

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud punktidest tuleb lugeda vigadeks, mille aste hindamisel sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

- Silmad : Heledad kullisilmad, viltuse asetusega silmad.
- Kõrvad : Kõrvad, mis ei ole põskedele liibunud, nahkjad (karvutud) kõrvaservad.
- Selg : Nõgus selg, kumer selg.
- Rindkere : Tünnikujuline, liiga kitsas rind.
- Saba : Postisarvekujuline saba, jõnksuga saba.
- Esijalad : Liiga sirge õlaliigese nurk, liiga püstised kämblad.
- Tagajalad : Kooskandne seis, rangjalgne seis.
- Käpad : Harali varvastega käpad; kassi- või jänesekäpp.
- Karv : Pikemad habemekarvad, puhmas kulmud; krussis karv.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Üldmulje : Puuduliku luustiku-substantsiga ja ebapiisavalt arenenud lihastikuga koerad.
- Pea : Väara peakuju tüübiga koerad.
- Silmad : Ekstroopium (väljapoole pöördunud silmalaug), entroopium (sissepole pöördunud silmalaug), samuti korrigeeritud silmalau vead.

Märkus : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärsti tõlge

saksakeelsest originaalist, märts 2005

heaks kiidetud EKL juhatuses 06.07.2006 protokoll nr 8